

[Kirkeministeren.]

ved § 6 i den gældende Lov af 1922 om Bispeembeders Besættelse og om Adgang til Stiftsbaandsløsning.

I det nu foreliggende Lovforslag er derfor § 6 taget ud af Bispevalgloven af 1922, hvis Titel foreslaas ændret til: „Lov om Bispeembeders Besættelse“.

I øvrigt holder Lovforslaget om Stiftsbaandsløsning sig nær til Grundbestanddelen af § 6. Der kræves stadig, at $\frac{3}{4}$ af de paa et Menighedsmøde afgivne Stemmer skal udtale sig for Stiftsbaandsløsningen, og at Menighedens Præst eller en af dens faste Præster skal give Beslutningen sin Tilslutning. Ligeledes er opretholdt den hidtidige Lovs Bestemmelse om, at hvis Stiftsbaandsløsning ønskes i Forbindelse med Nyudnævnelse af Biskop over Stiftet, kan Stiftsbaandsløsning dog ikke finde Sted før mindst 1 Aar efter Bispeembedets Besættelse.

Der er dernæst i Lovforslagets § 4 optaget en Bestemmelse om, at det, saafremt Stiftsbaandsløsning ønskes under Vakance i en Præstestilling, er den til Stillingen udnævnte eller stadfæstede, der skal tage Stilling til Spørgsmaalet om Stiftsbaandsløsning, og det er da den Biskop, hvortil der løses Stiftsbaand, der meddeler vedkommende Kollats, eventuelt efter foretagen Ordination.

Dette er for saa vidt Lovforslagets Hovedbestemmelse — den, hvorved den foreliggende Vanskelighed i Tilfældet Johanne Andersen og eventuelle lignende Vanskeligheder i Fremtiden foreslaas løst.

Endvidere er der i § 5 optaget en Bestemmelse om, hvilke Funktioner der i Tilfælde af Stiftsbaandsløsning forbliver hos Stiftets Biskop over for den Menighed, der har løst Stiftsbaand, og Menighedens Præst eller Præster. Det er f. Eks. alle de Funktioner, der paahviler Stiftets Biskop som Medlem af Stiftsøvrigheden.

Endelig er der foreslaaet en almindelig Bestemmelse om, at Kirkeministeriet i Tvivltilfælde træffer Afgørelse om, hvilken Biskop der skal behandle Spørgsmaal vedrørende den Menighed, der har løst Stiftsbaand, og dennes Præster.

Fremdeles er der i §§ 6 og 7 foreslaaet Regler for, hvorledes der skal forholdes, dels naar en Stiftsbaandsløsning bortfalder, fordi den tilsynsførende Biskop finder at maatte frasige sig Hvervet eller afgaar fra sit Embede, dels naar den paa-gældende Menighed selv ønsker Stiftsbaandsløsningen ophævet.

I begge Tilfælde er det tillige foreslaaet, at den Biskop, fra hvem der i sin Tid er løst Stiftsbaand, ikke skal være pligtig til at modtage denne Menighed.

Vægrer Biskoppen sig herved, foreslaas det, at Menigheden stilles under Kirkeministeriets direkte Tilsyn, for saa vidt angaar Prædikeembedet, Sakramenternes Forvaltning og Sjælesorgen i det hele.

Angaaende de øvrige Bestemmelser i Lovforslaget tillader jeg mig at henvise til selve Lovforslaget og de Bemærkninger, der ledsager det.

Jeg fandt, at det Arbejde, der fra min Forgængers Side er blevet gjort for at løse alle de større og mindre Spørgsmaal, der ved nærmere Overvejelse viser sig at hænge sammen med Stiftsbaandsløsningen, naar den skal gennemføres i Praksis, var saa udtømmende, at jeg mente med ganske faa Ændringer at kunne tiltræde det Forslag, som laa færdigt ved min Overtagelse af Kirkeministerstillingen, idet min Forgænger ikke naaede at faa Forslaget fremsat.

Det skal ikke være nogen Hemmelighed, at Biskopperne, der har afgivet gentagne og meget indgaaende Erklæringer om Sagen, langtfra har givet Forslaget en tilsvarende Anbefaling som den, der, efter hvad jeg før nævnte, i 1915 blev givet det af Th. Povlsen fremsatte Forslag angaaende Ændring i Reglerne om det kirkelige Tilsyn med Folkekirkens Præster i visse Tilfælde, men det forekommer mig, at der i vidt Omfang ved Lovforslaget er taget Hensyn til mange af Biskoppernes fremsatte Ønsker.

Jeg er naturligvis rede til at tale om Lovforslagets Enkeltheder med det Udvalg, der formentlig nedsættes, men det vil være meget ønskeligt, om Lovforslagets Gennemførelse kunde blive fremmet mest muligt.

Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Afgørelse af Formandens Forslag om Behandlingen af Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende de paa den internationale Sundhedskonference i New York i Sommeren 1946 vedtagne Statutter for Verdens-Sundhedsorganisationen og Forslag til Rigsdagsbeslutning vedrørende International Sundhedskonvention af 1944 angaaende Ændringer i den internationale Sundhedskonvention af 21. Juni 1926.